

hem d'acoplar-nos a la música i també els músics al ball, d'organitzar les parelles etc., el grup ja va rodar molt bé.

Anàvem tots els anys al pregó de les festes de la Magdalena i als concursos provincials que s'organitzaven a Castelló. Hi havien dues modalitats, jota i dansa. El nostre grup, és clar, participava per dansa i recordo que sempre quedàvem als primers llocs fins que uns anys vam guanyar el concurs provincial i vam participar en el nacional a Madrid. En aquells concursos només podien participar dones, i un nombre determinat de parelles. Ens permetien els caps de dansa per les característiques del nostre ball, però mai hi havien parelles mixtes. Tampoc tots els balls els acceptaven. Ja saps que hi han molts balls,

Parella de xiques del grup.
Final dels anys 40.

Grup de xiques amb VICENTE BOIRA de cap de dansa.

alguns s'han incorporat més tard i no tenen res a veure amb la dansa, com ara la botella, el pevet, etc, eixos lògicament no entraven mai en un concurs.

- Anar a Madrid va ser un gran esdeveniment....

No t'ho pots imaginar. La vida de la gent jove d'aquell temps era totalment diferent a ara, pel que fa a l'esbargiment, a les possibilitats econòmiques, a la llibertat, etc. Aleshores, anar a Madrid era quasi un somni, que vam poder fer realitat gràcies a guanyar aquell concurs. El viatge el vam fer en tren i a València vam fer transbord. La majoria era la primera vegada que viatjaven en tren. Ja a Madrid, a més a més de ballar i fer turisme, vam comprar loteria i ens va

tocar, poc, no recordo la quantitat. Pilar Traver, germana de Vicentica, encara que membre del grup, no va anar a Madrid, ho explica:

"Per als que van participar al concurs, per supost que va ser un gran esdeveniment, però ací al poble, l'expectació era molt gran, tant és així que quan van tornar els van

anar a buscar amb la banda de música. Recordo que aquell dia plovia, però els músics es van ficar dintre d'un camió en vela i van anar a l'eixida del poble a rebre als membres del grup. Quan van aplegar a Madrid, van enviar un telegrama que ficava on estaven allotjades. Era un col·legi que s'anomenava "Consiervas de San José" i vam llegir "Conservas de San José", no podíem entendre per què estaven a una fàbrica

Festes de La Magdalena l'any 1951.
Passant per davant del Govern Civil el dia del Pregó.

de conserves.

- El concurs nacional no el van guanyar ...

No, no el vam guanyar. Però l'experiència fou molt bonica. No sols per participar, també perquè ens adonàrem que el nostre ball agradava molt. Va despertar molt d'interés no sols el ball i la música, també la indumentària i les joies. Pensa que tot el que portàvem era autèntic.

- Vicentica, parlem de la indumentària del grup

La nostra roba potser no era tan espectacular com la que ara porten perquè les possibilitats de llavors no eren les d'ara i ningú es podia comprar un o més vestits, amb els complements inclosos. Però el que portàvem nosaltres era tot antic. Tot ho deixava la gent del poble. Quan